թանալիք, կամ՝ հարկերատուր ֆաբրիկաներ ունեցող Տէրը քաղաքը ամառուս ամենքով, մեր բնակիչներդր ամառուս են ամառում իր տակ ունուս թանը և ժամանակագրից առնուսական պահանջը։

Մենք այդ հարցի վրա այդքան չէինք երկարի մեր խոսքը, եթէ քաղաքի մեր խոսքը, եթէ քաղաքի մեր դիտաւորութիւն ունենէրնելը դիտաւորութիւն ունեն նոցա ձեռով փարցել և կառուցելու Խաղաղ-Թուրքիանան երկրամի ուզա։ Նշանաւոր կէտերի հետ։ Չմենաւանաւոր տեղերը, մեր բնակիչների սպառէկտով, ինչպէս օրինակ հարուստ Լուսիին, երկրամի ուզուց զատրա կը ձեռն, իսկ գիծը կանցնի ազքատ, անաղ և վատառազգի տեղերով, որոնք, ի հարկէ երբէք չեն զատանայ մեծ կենտրոններ։

Լայպիսով երկրամի ուզին, որի պաշտանը պէտք է քնի բարեբաղդանալ առուսական կեանքը իր ամբողջ տարածութեան վրա, կապելով նշանաւոր առուսական և արդիականաւոր կէտերի երկար շարքը, —մի զանուս մեծ ճանապարհ մինչև երկու։ Դայրական կէտերն է կազմում, ուշիկ կեանք չը տարով իր ամբողջ տարածութեան վրա գտնվող տեղերին և արհամարհելով արդէն առուն առացած և երկրի մէջ գեր խաղացող նշանաւոր առուսական կենտրոնները։

Ցանկալի է որ գոնէ Լուսիին երկրամի ուզին կատարեալ ժամանակ մեր բնակիչները դեռ չը տեսնեն։ Բայց որ գնում և ուշ չէ, մնում են մեր առած խոսքերի վրա և չը հիասթափեն մեր սիրուս պ ծերի յիշողների օրինակին։

Դ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՐԱՔԵԼ ԽՈՍՔ ՀԱՅ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ԱՌԹԻՒ

—

Ամէն միշտ որ երևնայի միխիթարական և սանր-ամոգոս բրդը երբեմն. Միխիթարեանները ունին յուսալ և երբեմն՝ բերել, եւյեր յոյսը նրանցից, մեծարելու նրա երբեմոսոգությունը, յարգանական քունը կը Հայ նրան բառերը — ոչ, երբեմոսոգությունն է նրա միխիթարությունը, նա և այն կենդանի ուժը, որ ժողովրդին մղում, ստանում է գեղի նոր գաղաբ փարելի աշխարհը, նա և, որ ոգեղոգման բարձր նպատակով անվախ պատասում, անցնում է մեծագնաց հնութիւնան և նախապաշարումների դեմ, երբէք չը հանելով բարի հաստատութիւն։ Ինչպէս ինչուհանար մի մարդ, որ ամբողջ պրանց միայն ու հոգին, երբ խորհրդի ունայ երբեմոսոգությունն յարատևի մէջ Մատաստանի հայ ուսանողութիւնն պատմիչը, որի մէջ Մեխիթարեանի գեղարուեստական ֆրանիը թանկ գոյներով նկարագրում է ուսանողութիւնն գաղափարը, բայց նա ասիկան ուրախ է, որ ինչ ինչ ուսանողներ հոգալ և ինչպես ինչպես ամենայն ինչ ինչ ինչ